

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobců: **a) Mgr. D. G., b) M. A. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě o přezkoumání zákonnosti správních řízení, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2020, č. j. 11 A 111/2020 - 12,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) usnesením ze dne 1. 12. 2020, č. j. 11 A 111/2020 - 12, odmítl podání žalobců, jímž se proti žalovanému a ministru vnitra domáhali „petice na uložení povinnosti potvrdit pobytové oprávnění (zpětně od roku 2007) a vystavit příslušné Osvědčení (doklad, vízum, zelenou kartu apod.) pro stávající nefunkční Rozklad.“

[2] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) proti uvedenému usnesení podali prostřednictvím městského soudu podání označené jako „Odpověď, Žádost o Vysvětlení a Návrh na OPRAVU USNESENÍ“, jež tento soud obdržel dne 14. 1. 2021. Dne 18. 1. 2021 pak městský soud obdržel další podání stěžovatelů označené jako „Odpověď, Žádost o Vysvětlení a Návrh na OPRAVU USNESENÍ - 2. vyd. - Revidováno a doplněno.“ Obě podání Nejvyšší správní soud od městského soudu obdržel dne 26. 1. 2021 a podle jejich obsahu je bylo možné posoudit jako kasační stížnost, respektive její doplnění. Jelikož však tato podání byla doručena městskému soudu do jeho emailové schránky bez elektronického podpisu a tento nedostatek nebyl v třídenní lhůtě odstraněn, nelze k nim přihlížet, jak vyplývá z ustanovení § 37 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Dne 2. 2. 2021 pak byla odeslána a doručena do datové schránky Nejvyššího správního soudu písemnost stěžovatelů označená jako „Odpověď, Žádost o Vysvětlení a Návrh na OPRAVU USNESENÍ - 2. vyd. - Revidováno a doplněno.“, kterou již lze podle jejího obsahu a způsobu provedení považovat za řádně podanou kasační stížnost proti uvedenému usnesení městského soudu.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[5] Napadené usnesení městského soudu bylo stěžovatelům doručeno a nabylo právní moci dne 14. 12. 2020. Prvním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo tedy v posuzovaném případě úterý 15. 12. 2020, posledním dnem lhůty pak pondělí 28. 12. 2020, jak vyplývá ze znění § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. Kasační stížnost však byla účinně podána až dne 2. 2. 2021, tedy po uplynutí lhůty pro její podání. Kasační stížnost je opožděná, a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 120 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl. Takto by musel postupovat, i kdyby kasační stížnost doručená městskému soudu dne 14. 1. 2021 byla podána způsobem uvedeným v § 37 odst. 2 s. ř. s., neboť i ta by byla evidentně opožděná.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. února 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu